

FOAIE PAROHIALĂ

17 - 23 mai 2026

Parohia „Sfântul Gheorghe”

Oradea, str. Louis Pasteur, 26

www.parohiasfantulgheorghe.ro

Pr. Olimpiu: 0722/450.013; Pr. Ioan: 0762/698.455

ÎNĂLȚAREA DOMNULUI

joi, 21 aprilie 2026; ora 11.00 Sfânta Liturghie

INVITAȚIE

Noaptea Muzeelor, 23 mai 2026

la Catedrala „Sfântul Nicolae” din Oradea

Orele 19.00-24.00 - Vizită în expoziția „Spune-mi ce citești ca să-ți spun cine ești” (în Catedrală) - cărți din colecția de carte veche a Episcopiei Greco-Catolice de Oradea;

Orele 19.00-24.00 - Vizionarea sculpturii *Aripi de înger* a artistului Andrei Marina Voith (în curtea Catedralei);

Orele 19.00-24.00 – Vizionarea sculpturii *Represiune și rezistență* a artistului Cătălin Bădărău (în curtea Catedralei);

Orele 19.00 – 24.00 – Vizită în cripta Catedralei, unde sunt înmormântați episcopii greco-catolici și personalități ale vieții ecleziale din Eparhia Greco-Catolică de Oradea;

Ora 21.00 – Recital al coralei „Buna Vestire – Francisc Hubic”, dirijor: Radu Ioan Mureșan (în Catedrală);

Ora 21.30 – Recital al profesorilor și studenților de la Facultatea de Muzică din Oradea (în Catedrală).

Cu ocazia aniversării zilei dumneavoastră de naștere: **Bianca Seica, Iarina Moș, Simona Bontu, Alexandru Popa, Simona Todorean, Richard Huza, George Perțe și Florica Sălăjan**, în numele comunității Parohiei Greco-Catolice „Sfântul Gheorghe”, vă dorim sănătate, fericire și bucurii. Preoții parohiei vor celebra o Sfântă Liturghie, în ziua aniversării.

Mai suntem noi sau doar semănăm?

Sunt două momente-cheie care caracterizează misiunea lui Isus în Evanghelia după Ioan. Unul este acela în care Mântuitorul se ridică și spune: „Dacă însetează cineva, să vină la Mine și să bea”. Al doilea este acela în care Fiul lui Dumnezeu proclamă: „Atât cât sunt în lume, Lumină a lumii sunt.”

Ambele momente sunt cuprinse, într-un anumit fel, în simbolistica Sărbătorii Corturilor, sărbătoare care le aduce aminte evreilor de drumul prin deșert. Le aduce aminte, mai precis, de un lucru esențial: că Dumnezeu a fost tot timpul lângă ei, dându-le apa atât de necesară (amintită și în Evanghelia de duminica trecută, cea a Samaritencei) și indicându-le calea prin pustie.

Felul în care se desfășura Sărbătoarea pune în lumină aceste două elemente. În primul rând, preoții mergeau la scăldători și luau apă în vase mari. Apoi, mergând pe străzile Ierusalimului, o deșertau în stânga și în dreapta, în semn de abundență și de încredere în Providența cerească. O vărsau fiindcă știau că o primesc din belșug și că, și dacă aceasta s-ar fi sfârșit, Dumnezeu, așa cum i-a ajutat în deșert, îi va ajuta oricând.

Într-un al doilea moment, luminile se stingeau în tot orașul, iar în fața Templului se aprindeau focuri imense, pentru a simboliza felul în care Dumnezeu, prezent în Templu, le lumina calea, așa cum a făcut-o și odinioară.

Felul în care se desfășura Sărbătoarea Corturilor ne ajută să înțelegem mai bine Evanghelia de astăzi. Isus, Fiul lui Dumnezeu, arată calea și dăruiește lumina.

Legat de aceasta, întâlnim în Evanghelie două lucruri de extremă importanță pentru noi. Unul, desprins din primele fraze ale pericopei de astăzi: ucenicii Îl întreabă cine a păcătuit pentru ca omul din fața lor să se nască orb. Îngusta noastră minte umană are doar câteva pârgșii pe care le folosește pentru a înțelege realitatea. Cea mai întâlnită este aceea de cauză–efect. Pentru orice lucru trebuie să existe o cauză, o motivație. Isus îi conduce, în schimb, în largul misterului Providenței divine și îi scoate din „cauză” pentru a-i înălța înspre „finalitate”. Nu este important din ce cauză acesta este orb, ci cu ce scop: „Ca să se arate mărirea lui Dumnezeu”.

(...) Al doilea lucru extrem de important pentru noi este cuprins în pasajul următor. Isus îi unge ochii cu noroi făcut din pământ și salivă (și aici nu putem să nu mergem cu gândul la momentul Creației, în care omul este făcut din pământ și din suflul lui Dumnezeu). Apoi îl trimite să se spele la Scăldătoarea Siloamului, adică a „Celui Trimis”. Omul capătă astfel dimensiunea sa împlinită, de trimis, pe urmele Fiului trimis în lume. Vindecarea noastră, scopul nostru, este de a ne descoperi misiunea în această lume; de a descoperi faptul că Dumnezeu ne trimite în lume cu un scop, că are un plan cu totul special cu fiecare dintre noi.

Întăriți de Cuvântul Evangheliei, să ne apropiem cu încredere de Isus, care, în intimitatea rugăciunii, ne luminează și ne arată calea noastră în această lume.

PF Claudiu